

Milí přátelé, bratři a sestry,

dnešním dnem končí v českých církvích Alianční týden modliteb. Znamená to ale, že se máme přestat modlit? A že se k modlitbám sejdeme zase až za rok? To by jistě byla velká chyba. O mnohé pozhnání se okrádá ten, kdo se nemodlí! Vždyť přece modlitba není žádná dřina a není to ani nuda. Naopak. **Ten, kdo se vroucně modlí a třeba i pravidelně modlí, ten ví, jak modlitba proměňuje.** Jak pomáhá překonávat překážky. Jak v modlitbě člověk získává od Boha svobodu a novou sílu, jak skrze modlitbu se rozlévá do srdce člověka naděje nového života.

A právě **naděje** je tématem posledního dne aliančních modliteb. Někdy, zvláště v dnešní době, můžeš vidět mnohé věci černě. Můžeš být nemocný, může ti ubývat síl. Můžeš mít všelijaká trápení nebo deprese. Můžeš se cítit spoután strachem, můžeš se bát toho, co tě čeká, co je před tebou. Můžeš si připadat, že tvůj problém nemá žádné řešení. Můžeš se cítit zklamaný, odmítnutý nebo dokonce zatracený. Můžeš stát před důležitým rozhodnutím a může tě svírat strach, že se rozhodneš špatně. Na všechny tyto i další neduhy ale existuje úžasný lék. A tím je modlitba k Bohu. **Modlitba ve jménu Ježíše Krista.** Modlitba, která mnohé věci projasní. Skrze modlitbu se nám otevírají dveře do Božího království, skrze modlitbu Pán Ježíš zláme veškerá tvoje pouta, a právě v modlitbě nám Duch svatý klestí a ukazuje cestu. A v neposlední řadě, v modlitbě se člověk propojuje s Pánem celého vesmíru. S nebesy. A skrze modlitbu jsou propojeni a sjednoceni všichni, kteří **vzývají jméno Páně.** Ten dnešní příběh nám to názorně ukazuje. A nejen to. Ukazuje, jak skrze modlitbu mizí předsudky a překážky. A jak modlitba přivádí k opravdovému životu v Pánu Ježíši Kristu.

Četli jsme o **Korneliově**. U tohoto muže vidíme, že mu téměř nic nechybělo. Byl to skoro dokonalý a k tomu ještě **zbožný muž**. Měl dobré postavení, **důstojník pluku zvaného Italský**, dá se předpokládat, že měl tedy slušný plat, případně rentu. O jeho finanční zajištěnosti může hovořit i skutečnost, že **byl velmi štedrý vůči židovskému lidu**. A to je další jeho plusové hodnocení, že nebyl antisemita. Bohu se ale jistě muselo velmi líbit i to, že **celá jeho rodina věřila v jediného Boha**. A to svým způsobem byl jistě zázrak, protože můžeme předpokládat, že Kornelius byl pravděpodobně Říman, a ti, jak víme, uctívali mnoho jiných bohů. No ale i to, že věří celá rodina je dnes velký zázrak. Ovšem to nejdůležitější, co čteme o Korneliově je, že **se pravidelně modlil**. A jistě právě i za tu svoji rodinu.

A možná se takto pravidelně modlil mnohá léta. Modlitba k Bohu jistě budovala jeho charakter, tu jeho štedrost, uschopňovala ho k dobrým skutkům. Posunovala ho stále blíže k Bohu. Přesto, jak ukazuje ten jeho příběh, mu chybělo něco zásadního. Chyběla mu vnitřní proměna skrze Ducha svatého. A je dost možné, že teprve při Petrově svědectví o Ježíši Kristu všichni shromáždění v tom domě v Pána Ježíše Krista uvěřili a přijali Ho do svých životů. Že teprve při Petrově řeči došlo k zásadnímu obratu všech přítomných. **Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli.** A byl to velký a viditelný zázrak. **Bratří židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. A tu Petr prohlásil: „Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ A dal pokyn, aby byli všichni pokřtěni ve jméno Ježíše Krista.**

Na tom Korneliově příběhu můžeme vidět, že i dnes může být mnoho, řekněme, dobrých lidí. Může být i mnoho zbožných křesťanů, kteří se pravidelně modlí. To ale ještě neznamená, že v jejich životě došlo k **vnitřní obnově**. Že Duch svatý se jich skutečně dotkl natolik, že ve vytržení mluvili a velebili Boha. Tehdy v tom domě mnozí prožili nebývalou vnitřní radost, Boží blízkost. Oni prožívali, že Duch svatý je přímo v jejich srdcích. Že jejich srdce se rozhořela touhou chválit Boha. Vzývat ho, radovat se v Něm. Oni prožívali silnou Boží přítomnost ve svém životě. Boží blízkost uzdravující všelijaká zranění duše. V Bohu je dobře.

Mnohokrát si, bratři a sestry, kladu otázku, jestli tohle také prožíváme. Jestli máme takovou Boží radost v sobě. A jestli máme vůbec touhu po Bohu. Jestli naše srdce jsou zapálená. Víme, že mnozí máte s Bohem silné zkušenosti a zážitky. Ale možná jsou tu i tací, kteří se moc nemodlí, protože tu touhu jaksi v sobě nemají. Bůh se jim zdá vzdálený a možná se i bojí Bohu

více otevřít. Není potřeba se bát, Bůh je přece dobrý a otevřít se v modlitbě znamená volně dýchat a pít tu živou vodu, kterou dává Pán Ježíš. **Potřebuješ žít z moci Ducha svatého, neboť žít z vlastních sil, je velmi náročné a upachtěné.**

Ovšem žít z moci Ducha svatého znamená nechat se jím také vést. Naslouchat mu. Modlitba není jen o tvých a mých slovech. Je to rozhovor s Bohem. Komunikace. Propojení. V modlitbě můžeme prosit Pána, aby nám dal prohlédnout. Aby otevřel náš vnitřní zrak, abychom srdcem mohli vnímat, kam nás chce dovést. Jaký má s námi plán. Korneliovi se otevřel vnitřní zrak a **ve vidění spatřil Božího anděla.** Otevřel se mu i vnitřní sluch a slyšel, jak k němu volá: „**Kornélie!**“ A Kornélius v bázní a pokoře se jej zeptal: „**Co si přeješ, Pane?**“ **Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe.“** V modlitbě člověk přijímá celou svou bytostí ujištění, že Ho Bůh zná, že jej miluje, že na něj pamatuje a že vidí jeho ryzí zbožnost, ale že vidí i jeho úzkost a trápení a že jej z toho chce vyvést a vyvede. Ovšem ten, kdo se nemodlí, nenachází východisko, nevidí věci Božího království. Kdo se nemodlí, ten není propojen s Bohem, a nemůže tak zakoušet Boží blízkost, nevidí Boží světlo, nemá dobrou naději a zůstává ve tmě, v úzkosti, v trápení.

Naproti tomu Kornélius uposlechne Božího hlasu a **vyšle posly do Joppe k Petrovi** s prosbou, aby za ním přišel. A tady se nám, aniž by to tušili, Petr s Korneliem propojují v modlitbě. A je to Duch svatý, který je přivede k sobě. Ovšem Petr je na začátku v trochu jiné pozici. Jako Žid zápasí s tím, že podle Zákona se nemá stýkat s pohany. Petr sice zažil Pána Ježíše, jak říkal, **jděte do celé světa a získávejte mi učedníky,** zjevně si ale s tím neví rady. Má poslechnout Zákona, nebo Pána Ježíše? S každým problémem, bratři a sestry, si můžeme poradit tak, že se za něj začneme nejprve modlit. Že se začneme dotazovat Boha na jeho vůli. Ano, jistě můžeme mnoho problémů vyřešit bez modlitby, bez modlitby ale můžeme také minout Boží plány a Boží požehnání. Božím plánem v Petrově případě bylo ukázat mu, že může jít k pohanům. A že se jich může i dotýkat. **Petr vyšel za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil.** Před tím, než Petr nasytil svůj žaludek, toužil nasytit svou duši. Byl zvyklý se modlit, věděl, že mu to přináší užitek. Ačkoliv ho zrovna nemusel pálit problém s pohany, přesto mu Pán ukazuje své záměry. **Petr dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení myslí: Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. Tu k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“** Nezasvěcený člověk by řekl, že Petr má z hladu už i halucinace. Na plachtě se k němu snáší samá nečistá zvířata, které Zákona zakazoval jíst. A nezasvěcený by mohl říct, že má takový hlad, že už mu je jedno, jestli bude jíst hřebíky, nebo i nečistá zvířata. Příběh nás ale vyvádí z omylu, Petr se brání: „**To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co poskvřňuje a znečišťuje.**“ Důležité v této chvíli je, že Petr stále konverzuje s Bohem, že si nedělá vlastní úsudek, i když se brání tomu, aby něco takového snědl. **Ale hlas se ozval znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“** Někdy k nám Bůh mluví zvláštní řečí. V podobenství, ve snech. Když se nám třeba zdají zvláštní sny, měli bychom prosit o výklad. Co to znamená. Proč se mi to zdálo? Někdy přehlízíme to, co nám Bůh říká, a to je škoda. Petrovi se ten výjev **opakoval třikrát,** což znamenalo jasné potvrzení toho, co vidí. Těžko ale říct, jestli by Petr dobře porozuměl Bohu, kdyby v té načasované chvíli k němu zrovna nepřišli Korneliovi poslové. V té chvíli totiž pochopil, že ho Bůh volá k pohanům.

Milí přátelé, Bůh mluví i k nám. A chce k nám mluvit. Mluví skrze sny, skrze druhé lidi, skrze různé situace, skrze přírodu. Mnohdy to nepostřehneme. Když ale budeš zůstávat v modlitbách, tehdy nejen dobře porozumíš, ale budeš i posílen, uschnout, uzdraven, ujištěn, pln víry i naděje. Modli se vroucně a změní se tvé srdce, tvůj pohled. Modli se a začne se měnit svět kolem tebe, protože ty ho začneš měnit u sebe. Modli se a Pán tě vyvede z těžkých věcí a přivede na klidná místa u vod. Modli se a bude se tě dotýkat Boží láska a Boží zmocnění. Zůstávejme na modlitbách. Amen. Píseň 318 modlitba příměluva píseň 407

Slovo posláni: 1. Timoteovi 2, 1-4

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň 716